

РЕШЕНИЕ

№ 25512

гр. София, 24.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

**ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров
Людмила Коева**

при участието на секретаря Иванка Александрова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **4277** по описа за **2026** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Агенция "Пътна инфраструктура" към Министерството на регионалното развитие и благоустройството, подадена чрез юриск. Д., срещу Решение № 108 от 12.01.2026 г., постановено по АНД №12436/2025 г. по описа на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 129 състав, с което е отменен Електронен фиш за налагане на глоба № [ЕГН], издаден от АПИ при МРРБ, с който ЕФ на основание чл. 187а, ал. 2, т.3 във вр. с чл.179, ал.3б от ЗДвП, на „Надин Холд“ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 във вр. с 10, ал.1, т.2 от ЗДвП.

Наведеното касационно основание е за нарушение на закон-чл.348, ал.1, т.1 от НПК, вр. чл.63в от ЗАНН. Твърди се, че издаденият ЕФ е в съответствие със закона, тъй като нормата на чл.189ж от ЗДвП следва да се тълкува систематично, като се отчитат и другите текстове на ЗДвП, в които се съдържа регламентация на начина, по който следва да бъдат установявани нарушенията. Оспорват се изводите на районният съд, че основание за отмяна на електронния фиш е несъответствието му с изискванията на по чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. В тази връзка сочи, че нарушението, за което е санкционирано дружеството е извършено на 03.05.2022 г., тоест преди датата от която е започнало прилагането на нормативния акт. Счита, че за да бъде приложена процедурата по чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 следва в законодателството на съответната държава

членка на ЕС да е предвидена такава процедура. Към момента на извършване на нарушението в законодателството на Р. България не била предвидена процедура за информиране на ползвателите от доставчиците на ЕУЕПТ за недеklarирана пътна такса. Оспорва се и изводът на СРС, че наложената санкция противоречи на принципа за пропорционалност, както и че не е спазен срока по чл.34, ал.1 ЗАНН. По тези съображения се иска отмяна на решението и постановяване на ново, с което ЕФ да се потвърди.

В съдебно заседание касаторът АПИ, чрез юриск.Д., поддържа жалбата, претендира за юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на платения от ответника адвокатски хонорар.

Ответникът „Надин Холд“ЕООД, в представено по делото писмено становище от адв.А., оспорва касационната жалба. Претендира съдебни разноски за адвокатско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на подадената касационна жалба.

Настоящият състав на Административен съд – София град, като взе предвид твърдените касационни основания и прецени допустимостта и основателността на касационната жалба, както и след служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК, за валидност, допустимост и съответствие на решението с материалния закон, въз основа на установените факти, приема следното от правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. По съществото ѝ, съдът взе предвид следното:

Въззивният съд, въз основа на представените доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 03.05.2022 г. в 12:05 ч. , пътно превозно средство – влекач „ВОЛВО ФХ 460 ЕЕВ 4х2“, с рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 20 000, брой оси 2, екологична категория ЕС, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща допустима маса на състава 50000, се движел на територията на Столична община по път А-3, км. 8+226, с посока нарастващ километър. Пътят бил включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС частично не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата. В ЕФ не са посочени размерите на дължимата и незаплатената пътна такса.

За установеното нарушение бил издаден обжалваният електронен фиш № [ЕГН] за нарушение на чл. 102, ал. 2 във вр. с 10, ал.1, т.2 от ЗДвП, съобразно утвърден образец на електронен фиш, по силата на който на основание чл. 187а, ал. 2, т.3 във вр. с чл.179, ал.3б от ЗДвП на дружеството била наложена имуществена санкция в размер на 2 500 /две хиляди и петстотин/ лева. ЕФ бил издаден на 03.05.2022 г. и връчен на 11.06.2025 г.

За да отмени оспорения ЕФ, въззивната инстанция съд е обусловила изводи за допуснати съществени процесуални нарушения при издаването му. Приела е, че е нарушен реда за санкциониране на нарушителя. Позовала се е на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, в който не е предвидена възможност да се издава ЕФ за нарушения от категорията на посоченото - по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, а единствено за такива по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, които са различни като предмет и субект на деянието. Приела е, и че неправилно е приложен и материалният закон, доколкото не са спазени изискванията на чл.2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО, за предварително уведомяване и предоставяне на възможност за заплащане на таксата, преди да се пристъпи към

налагането на имуществена санкция в размер на 2500 лева. Посочила е също, че санкционната норма на чл.179, ал.3б от ЗДвП, и в частност наложената в случая, противоречат на чл.9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999г.

Решението е правилно.

Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП, извършено в качеството му на собственик на ППС, като му е наложена предвидената в чл. 187а, ал. 2, т. 3 от ЗДвП санкция за юридически лица в размер на 2500 лв.

Към датата на твърдяното нарушение, в разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП е предвидена възможност за издаване на ЕФ само и единствено за нарушения на чл.179, ал.3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл.179, ал.3б от ЗДвП, поради което издаденият ЕФ е подлежал на отмяна само на това основание. Безспорно е, че последваща редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП е допълнена, като вече се предвижда, че „при нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“. Изменението е влязло в сила от 13.02.2024 г. (ДВ бр. 13 от 2024 г.), което означава, че за нарушения като процесното, извършени преди тази дата, не съществува възможност за издаването на ЕФ.

Следвало е нарушението да бъде санкционирано по общия ред чрез съставяне на АУАН и издаване на НП. Съгласно разпоредбата на чл.189е, ал.1 и ал.2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл.179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2).

Възможност за съставяне на ЕФ е недопустимо да се извлича и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, в редакцията към извършване на нарушението, където е уредено изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в. Същото важи и за разпоредбата на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП, съгласно която вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал.1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл.179, ал. 3 – 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или ЕФ представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението и копие от свидетелството му за управление на МПС. Нормата на чл.187а, ал.4 от ЗДвП не предвижда изрично издаването на ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3б от ЗДП. Тя разглежда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност за нарушения по чл.179, ал.3 – 3б, за които са издадени ЕФ или са съставени АУАН, без да се конкретизира ЕФ и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3б от ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, АНО е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, което е самостоятелно основание за отмяна.

Настоящата касационна инстанция споделя и доводите на въззивния съд, че наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение и електронният фиш следва да бъде отменен като незаконосъобразен. В тази връзка съобразява решение от 21.11.2024

г. по дело С - 61/2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3, вр.чл.63д, ал.1, предл.2-ро ЗАНН, ответникът има право на разноски. Правото е своевременно упражнено, като преди приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им (чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК). Доказаните разноски са в размер на 337 евро - заплатено адвокатско възнаграждение. Като взе предвид направеното възражение на процесуалния представител на касатора, извършената от адвокатска работа – изготвяне на отговор и разпоредбата на чл.15, чл.18 и чл.7, ал.2, т.2 от Наоредбата за възнагражденията за адвокатска работа, се присъждат изцяло.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1-во от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №108 от 12.01.2026г., постановено по а.н.д.№12436/2025 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 129 състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „Надин Холд“ЕООД, с ЕИК[ЕИК], съдебни разноски в размер на 337 /триста тридесет и седем/ евро.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.